

11,1 Azt kérdelem tehát: Vajon elvetette Isten az ő népét? Semmi esetre sem! Hiszen én is izraelita vagyok, Ábrahám utóda Benjamin törzséből. ²Isten nem taszította el népét, amelyet eleve magáénak ismert. Vagy nem tudjátok, mit mond az Írás Illésről, hogyan tesz panaszt Istennél Izrael ellen? [\(Zsolt 94.14\)](#) ³»Uram, prófétáidat megölték, oltáraidat felforgatták, egyedül én maradtam meg, s nekem is az életemre törnek«. [\(1 Kir 19.10\)](#) ⁴És mit mond neki az isteni válasz? »Meghagytam magamnak hétezer férfit, akik nem hajtottak térdet Baál előtt«. [\(1 Kir 19.18\)](#) ⁵Éppígy a jelenben is van maradék a kegyelemből való kiválasztás alapján. ⁶De ha kegyelemből, akkor már nem tettek fejében; különben a kegyelem már nem volna kegyelem.

⁷Hogyan is van tehát? Amit Izrael keres, azt nem érte el, a választottak pedig elérték. A többiek viszont vakok lettek, ⁸amint meg van írva: »Isten a kábulat lelkét adta nekik; szemeket, hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak, mind a mai napig«. [\(Iz 6.9-10; MTörv 29.3\)](#) ⁹Dávid is azt mondja: »Asztaluk váljék számukra törre és csapdává, botránkozássá és megtorlássá! ¹⁰Szemük homályosodjék el, hogy ne lássanak, és hátukat görnyeszd meg egészen!« [\(Zsolt 69.23\)](#)

¹¹Azt kérdelem mármost: Vajon úgy botlottak-e meg, hogy végleg elessenek? Semmi esetre sem. Ellenkezőleg, az ő bukásukból üdvösség támadt a nemzeteknek azért, hogy őket versengésre serkentse. ¹²Ha pedig már a bukásuk is nyereség a világnak, és mulasztásuk gazdagodás a nemzeteknek, mennyivel inkább az lesz a beteljesedésük!

¹³Nektek, nemzeteknek azonban azt mondom: *Ameddig* a nemzetek apostola vagyok, a szolgálatomat megbecsülöm, ¹⁴hátha versengésre serkenthetem véreimet, és *üdvösségre segíthetek* közülük egyeseket. ¹⁵Mert ha az ő félreállításuk a világ megbékélését szolgálja, mi más lesz a befogadásuk, ha nem élet a halálból? ¹⁶Ha a termés zsengeje szent, a belőle készült tészta is az, és ha a gyökér szent, az ágak is azok.

¹⁷Ha egyik-másik ág le is törött, téged pedig vadolajfa létedre beoltottak közéjük, s így részese lettél az olajfa gyökerének és dús nedvének, ¹⁸ne kérkedj az ágak ellenében. Ha kérkedsz, tudd meg, hogy nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged. ¹⁹Mondhatnád ugyan: »Azért törték le azokat az ágakat, hogy engem beoltsanak.« ²⁰Igen, ők a hitetlenség következtében törték le, te azonban a hit által állsz; ne légy tehát fennhéjázó, hanem félj. ²¹Mert ha Isten nem kegyelmezett meg a természetes ágaknak, neked sem fog megkegyelmezni! ²²Lásd meg tehát Isten jó voltát és szigorúságát! Azok iránt, akik elestek, a szigorúságát, irántad pedig Isten jóvoltát, ha megmaradsz a jóságban – máskülönben téged is le fognak metszeni. ²³De ha felhagynak hitetlenségükkel, őket is beoltják, mert Istennek van hatalma, hogy újra beoltsa őket. ²⁴Ha ugyanis téged kivágtak a természetes vadolajfából, és beoltottak a természet rendjén kívül a nemes olajfába, mennyivel inkább be fogják oltani saját olajfájukba azokat, akik a természet szerint oda tartoznak?

²⁵Nem akarom, testvérek, hogy saját bölcsességekre hagyatkozzatok, és meg ne ismerjétek azt a titkot, hogy a vakság Izraelnek csak egy részében következett be, addig, amíg a nemzetek összessége be nem lép, ²⁶s így majd egész Izrael üdvözülni, amint meg van írva: »Eljön a Szabadító Sionból, és elfordítja Jákobtól a gonoszságot. [\(Iz 59.20-21 G\)](#) ²⁷S ez lesz velük a szövetségem, amikor elveszem a bűneiket«. [\(Jer 31.33-34\)](#) ²⁸Ők az evangéliumot tekintve ellenségek ugyan a ti javatokra; a kiválasztottságot tekintve azonban igen kedvesek az ősök kedvéért. ²⁹Isten ugyanis nem bánja meg adományait és hívását. ³⁰Hiszen ahogyan egykor ti nem hallgattatok Isten szavára, most azonban irgalmasságot nyertetek az ő engedetlenségük miatt: ³¹ugyanúgy ők most engedetlenek az irántatok

megnyilvánult irgalmasság miatt, hogy most ők is irgalmasságot nyerjenek. ³²Isten ugyanis mindenkit engedetlenségbe zárt, hogy mindenkin könyörüljön.

³³Milyen nagy Isten gazdagságának, bölcsességének és tudásának mélysége! Mennyire megfoghatatlanok az ő ítéletei, és kifürkészhetetlenek az ő útjai! ³⁴Mert ki ismerte az Úr gondolatát? Vagy ki volt az ő tanácsadója? ³⁵Vagy ki adott előbb neki, hogy vissza kellene fizetnie? ([Iz 40,13-14](#))

³⁶Mert minden belőle, általa és érte van. Dicsőség neki mindörökké! Ámen.